

De Guindos al BCE

De Guindos té a favor experiència, pragmatisme i que Alemanya demana un vicepresident del sud. Ara bé, trenca la independència del BCE venint d'un ministeri

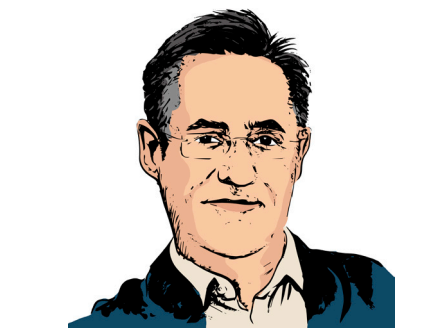
Adiferència d'altres països i com sí que ha fet Irlanda, Espanya no ha proposat un candidat experimentat del seu banc central o algun acadèmic de prestigi per ocupar la vicepresidència (VP) del BCE, una de les set cadires del Consell de Govern del BCE.

Sembla que Espanya ara recuperarà una posició que va perdre al 2012, quan en plena crisi de l'euro es va trencar el pacte no escrit des de la creació de l'euro: sempre els quatre grans països de l'euro ocuparien quatre dels set llocs del consell esmentat.

Alemanya vol ocupar per primer cop la presidència del BCE la tardor de 2019, quan plega Mario Draghi. L'actual president del Bundesbank, Jens Weidman, voldria ocupar un lloc que al 2012 corresponia a Alemanya, després de la presidència del francès Trichet. Llavors, però, Merkel va retirar el candidat alemany Axel Weber, en disconformitat amb el rescat de Grècia, i França i Itàlia van proposar Draghi.

Recordem que al BCE França es va imposar a Alemanya forçant la compra de deute grec, en contra del desig de Berlín d'aplicar el model dels EUA de "no-rescat federal". Contra el tòpic, Alemanya mana menys del que sembla: fa poques setmanes París es va emportar la seu de l'Agència Bancària Europea fins ara a Londres imposant-se a Frankfurt en la selecció final.

Si De Guindos es vicepresident del BCE, es compleix la norma no escrita nord-sud de repartiment dels dos principals llocs, per bé que es trenca també

RAMON
TREMOSA

la norma no escrita d'aquest repartiment dels dos principals càrrecs entre països grans i països petits (ara amb el VP portuguès Constancio sí que es compleix).

Si De Guindos assoleix la VP del BCE, Espanya compensarà parcialment la pèrdua dramàtica d'alts càrrecs i de posicions de prestigi en el context europeu, que ha patit amb els governs de Zapatero i Rajoy.

El PSOE s'ha oposat a la designació de De Guindos i demana que sigui una dona amb experiència en política monetària o financera qui representi Espanya al BCE. Margarita Robles també va demanar el 8 de febrer que "De Guindos dimís immediatament del càrrec de ministre en favor de la credibilitat, la imatge i l'aparença d'independència del BCE". El PSOE creu que la candidatura

de l'actual ministre d'Economia al BCE "sotmet a una gran pressió un organisme que té el seu fonament en la seva independència dels governs de torn i que ara veu com un ministre en actiu es postula per al càrrec de VP".

Des que el BCE compra deute públic dels països de l'euro (des del febrer de 2015), no es pot pas parlar d'independència del BCE respecte dels governs. Ara bé, aquesta és una qüestió molt sensible al centre i al nord d'Europa, on la tradició demana als polítics en actiu que, abans d'ocupar un càrrec tècnic en el banc central, passin una temporada més o menys llarga en una altra feina.

Si De Guindos és finalment escollit, es pot trobar en una situació molt cruel a curt termini: Alemanya vol ocupar la presidència del BCE per liquidar les compres de deute públic del BCE i per apujar tipus d'interès, per tal de normalitzar la política monetària. De Guindos no s'hi podrà oposar i, si ho fa, haurà d'acceptar el resultat de la votació del BCE si perd la seva posició.

Els països com Espanya, amb els sectors públic i privat molt endeutats, des de 2012 s'han beneficiat extraordinàriament dels tipus d'interès baixos impulsats pel BCE. Els països creditors, en canvi, s'han vist perjudicats per aquesta política, que qualifiquen de *transfer union* nord-sud per la porta de darrere. De Guindos es pot trobar que, des de Frankfurt, el BCE pot prendre decisions que, en nom de l'interès europeu, perjudiquin els interessos d'Espanya.

Eurodiputat independent pel PDeCAT